

[I. A. Hansen.]

budgetter. Paa eet Omraade havde vi paa det Tidspunkt ikke koncise Forslag at stille, nemlig paa Forsvarsvæsenets Omraade. Jeg erindrer om, at dette gav Anledning til stærke Angreb paa og en viddreven Mistænkeliggørelse mod vort Parti. Dér kan man se, sagde man fra vore politiske Modstandere i Regeringspartierne, dér kan man se, at Venstre har Nedskæringskniven parat overfor alt andet end Militæret! Det er den gamle Historie, at Militæret skal undtages fra den almindelige Tilpasning!

Mit Partis Stilling den Gang var meget velbegrundet. Regeringen havde Dagen i Forvejen i Landstinget forelagt sit saakaldte Afrustningsforslag, og det vilde derfor være naturligt, at alle Forslag vedrørende en fremtidig Ordning af vore Værn behandledes i det andet høje Ting. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal indskrænkede sig derfor til paa vort Partis Vegne at afgive den Erklæring, at Venstre erkendte Nødvendigheden af, at der ogsaa paa de militære Budgetter blev opnaaet væsentlige Besparelser, idet vi dog nærrede den bestemte Opfattelse, at saadanne Besparelser kun lod sig tilvejebringe paa forsvarlig Maade gennem en Nyordning af vore Værn. Til Fremskaffelse af en saadan Nyordning tilsagde Venstre sin Medvirkning under de Forhandlinger, der vilde komme i Landstinget.

Man mistænkeliggjorde os, som sagt, den Gang; og man forstærkede Mistænkeliggørelsen til det yderste, da vort Parti i Oktober ud fra den her nylig nævnte Betragtning, at en Nyordning maatte der til, hvis der skulde opnaas væsentlige Besparelser, maatte stemme imod den vilkaarlige Nedskæring af Militærbudgetterne, som fandt Sted ved Kriseforliget mellem Regeringspartierne og det konservative Parti i Oktober i Fjor.

Nu ligger Mistænkeliggørelsen, som den har redet. Gennem disse Forslag, som om kort Tid vil være vedtaget her i Tinget og derefter vil blive Lov, indfrier Venstre sit Løfte. Besparelsen andrager for Hæren og Flaaden 6—7 Mill. Kr. aarligt. I Statsregnskabet for 1930—31 opføres Hærudgifterne til 28,1 Mill. Kr. Efter det foreliggende Hærforslag fastsættes Udgifterne til 24 Mill. Kr. aarligt, det vil sige 4,1 Mill. Kr. mindre. For Flaadens Vedkommende var Udgifterne paa Statsregnskabet for 1930-31 13,8 Mill. Kr.; efter Forslag til Lov om Søværnets Ordning fastlægges de ved 11,5 Mill. Kr., det vil sige en Besparelse paa 2,3 Mill. Kr. Men her maa dog tages i Betragtning, at Sødefensionen overgaar til Marinen med

en Udgift paa ca. 700 000 Kr. aarligt, saaledes at den reelle Nedgang paa Marineministeriets Budget bliver ca. 3 Mill. Kr. aarligt, sammenlignet med Statsregnskabet for 1930—31. Reelt er Nedgangen paa de to Forsvarsbudgetter saaledes 7,4 Mill. Kr. Ingen vil bestride, at der her er Tale om en væsentlig Nedsættelse. Sammenlignet med det Finanslovforslag, som nylig er vedtaget, er Nedgangen i Forhold til Normalbudgettet 4,4 Mill. Kr. for Hæren og 1,8 Mill. Kr. for Flaaden, i alt 6,2 Mill. Kr.

Jeg gentager, at Venstre gennem disse Forslag har opfyldt sit Løfte fra Oktober; det har anvist Tilpasningens Vej som Vejen, der alene er i Stand til at føre bort fra Krisen. Det har fulgt Vejen og faaet Følgeskab paa et eneste Omraade, det, der her er til Behandling. Med øget Styrke stiller vi herefter vort Krav om en almindelig Tilpasning paa alle Statsbudgetter; jeg siger: paa alle Statsbudgetter. Man kan afvise os i dette Øjeblik; men hvor længe tror man, man kan afvise os? Ja, det kan den højt-ærede Regering jo gøre sig sine Betragtninger over; og den har maaske i særlig Grad Grund til at gøre sig Betragtninger over dette Spørgsmaal i Dag.

Men vort Parti har et andet Formaal med Fremsettelsen af disse to Lovforslag, det Formaal at skabe en teknisk bedre opbygget Hær og Flaade end den Hær og Flaade, vi har efter Ordningen af 1922, at rette de organisatoriske Fejl, som Erfaringen har vist der klæber ved denne Ordning. Vi har under Hensyntagen til de sidste ti Aars tekniske Udvikling forsøgt at opbygge et militært Beredskab, som, samtidig med at det er billigere end den nuværende Ordning, er af en større Forsvarsværdi. At dette for Hærens Vedkommende er lykkedes, har vi den vægtigste Attest for i den Erklæring, som foreligger fra Hærens øverste Chef, den kommanderende General. Erklæringen findes som Tilføjelse til Bemærkningerne til Forslag til Lov om Hærens Ordning. Alle Medlemmer af dette høje Ting er bekendt med denne Erklærings Indhold; den har været udførligt kommenteret, saavel i Pressen som under Behandlingen i det andet høje Ting.

Et konservativt Blad, „Berlingske Tidende“, har i en ledende Artikel den 17. Marts paa Grundlag af denne Erklæring betegnet den kommanderende General som praktisk og faktisk Ordningens militære Garant. Dette er en Overdrivelse. Den kommanderende Generals Udtalelser er meget aabne. Han tager sine Forbehold, han siger udtrykkelig, at Forslaget ikke er Udtryk